

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.034/2026/4.
A felperes:	felperes neve (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	alperes neve (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Sági János kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közszolgálati jogviszonyból származó megbízási díj megfizetése iránt indított közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (20. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 1.K.701.277/2024/19. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 32.500 (harminckétezeröttszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a 2021. december 1. és 2024. május 31. napjai közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helység¹ Rendőrkapitányság helység² Rendőrőrs állományában főnyomozó, majd megbízott kiemelt főelőadó, illetve kinevezett kiemelt főelőadó beosztásban teljesített szolgálatot. A bűnügyi nyomozói beosztásához nem tartozóan rendszeresen – a szolgálatteljesítési idejének 30-40%-ában – végzett ellentételezés nélkül vizsgálati, továbbá átlagosan havi 4-5 alkalommal forrányomos parancsnoki feladatokat; az emiatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője elutasította.

A kereset és a védírat

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli időszakra 1.301.223 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét a 2021. december 1. és 2023. február 22. közötti időszakra vonatkozóan a rendvédelmi illetményalap 125%-ában, azt követően 100%-ában határozta meg; keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére hivatkozott.

[3] Az alperes védíratában – vitatva a követelés jogalapját és összecszerúségét is – elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.301.223 forint megbízási díjat és annak 2023. március 6. napjától számított késedelmi kamatát. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (3) és (5) bekezdéseire, 102. § (1) bekezdés b) pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 2. mellékletére alapította.

[5] Vizsgálta, hogy a felperes ellátott-e olyan, a szolgálati beosztásához (főnyomozó, illetve kiemelt főelőadó) nem tartozó feladatkört (vizsgálói feladatok), amelynek ellátása többletfeladatnak minősült, továbbá a Hszt. módosítására figyelemmel a 2023. február 1. napját követő időszak tekintetében azt is, hogy a szolgálati beosztáshoz tartozó feladatellátás jelentős többletmunkával járt-e és nem volt-e eseti jellegű.

[6] A rendelkezésre bocsátott iratok, a felperes személyes meghallgatása alapján megállapította, hogy a felperes a perbeli időszakban nyomozói, vizsgálói és forrányomos parancsnoki feladatokat egyaránt ellátott. A Robotzsaru rendszerben rögzítettek szerint havi bontásban feltüntetve szerepelt, hogy a felperes az adott bűnügyben hány iratot állított elő, és abból melyik volt (a gyanúsítást követően) vizsgálati szakban. Az alperes a felperes által végzett tevékenység mértékét nem vitatta, a vizsgálat körébe eső tevékenységekhez azonban nem sorolta be az adminisztratív jellegű feladatokat.

[7] Hangsúlyozta, hogy a BM rendelet 2. melléklete külön beosztásként nevesíti a nyomozói és vizsgálói beosztást: ezek a beosztások akkor is elkülönülnek egymástól, ha az adott szervezeti egységnél nincs vizsgálati osztály és nincs rendszeresítve vizsgáló státusz, amelyhez kapcsoltn – e logikai érveléssel szemben tévesen azt rögzítette, hogy – az helység2 Rendőrőrsön vizsgálói beosztás van rendszeresítve.

[8] A Kúria gyakorlatából kiemelte, hogy a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, az alperes csak egy adott munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba egyértelműen más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. Ebből következően a felperes munkaköri leírását nem lehet úgy értelmezni, hogy a munkakörébe tartozó alapfeladatként lenne köteles ellátni mind a nyomozati, mind a vizsgálati feladatokat. Egy ilyen jellegű értelmezés a munkakör kereteinek túllépését, illetve a munkakör kiüresedését eredményezné.

[9] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megállapította, hogy az alperes a felperest a szolgálati beosztásához nem tartozó olyan feladatok, feladatkör (vizsgálói feladatok) ellátásával bízta meg, amely különálló munkakörhöz tartozik. Ezeket a feladatokat – a csatolt kimutatás szerint – a felperes rendszeresen, nem eseti jelleggel látta el és azok a szolgálati idejének jelentős részét kitették.

[10] A forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI. 22.) ORFK utasítás 3. pont a) alpontjára figyelemmel a magasabb beosztáshoz rendelhető forrányomos parancsnoki feladatokat – a beosztás rendszeresítése hiányában is – többletfeladatként értékelte.

[11] A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően – tévesen rögzítve annak illetményalaphoz igazodó mértékét, azonban számszakilag helyesen – határozta meg, értékelve és osztva azt a felperesi álláspontot, miszerint nem csupán az érdemi feladatok minősülnek többletfeladat-ellátásnak, hanem az érdemi feladat nélkülözhetetlen részét képező adminisztratív feladatok is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[12] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. A fellebbezést megalapozó jogszabálysértésként a Hszt. 71. § (1) bekezdésében, 101. § (1) bekezdés a) pontjában és 102. § (1) bekezdésében, továbbá a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdésében, a 78. § (1) bekezdése alapján irányadó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésében, a Kp. 84. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat jelölte meg. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást ugyan részben helyesen tárta fel, azonban a bizonyítékokat okszerűtlenül értékelte, nem jelölte meg azt a jogszabályt, mely alapot adott számára, hogy elkülönítse ítéletében a nyomozói, illetve a vizsgálói beosztáshoz tartozó munkaköri feladatokat, illetve megállapítsa, hogy az egyes beosztásokban milyen feladatokat kell ellátni. Nem indokolta meg, mi alapján döntötte el, hogy milyen tevékenységek, feladatok tartoznak az egyes beosztásokhoz, nem mutatta be a döntésének alapjául szolgáló jogszabályokat. Jogsértő módon járt el, amikor nem munkajogi jellegű jogszabályi rendelkezésre hivatkozva tett megállapításokat arra, hogy a felperes által betöltött beosztásban milyen feladatokat kell ellátni.

[13] Hangsúlyozta, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.), illetve a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018 (VI. 8.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Nyer.) munkajogi rendelkezéseket nem tartalmaz, valótlan az, hogy a büntetőeljárás nyomozói és vizsgálói szakra oszlik, amit a Be. 392. § (4) bekezdéséhez fűzött Kommentár is alátámaszt.

[14] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéleti megállapítása – mely szerint a munkaköri leírásban a munkáltatói jogkör gyakorlója csak az adott beosztáshoz tartozó feladatokat rögzíthet, az a beosztáshoz nem tartozó feladatokkal nem bővíthető – ellentétes a Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakkal. A munkáltatói jogkör gyakorlójának nemhogy nincs lehetősége a munkaköri leírásban a beosztáshoz nem tartozó feladatokat rögzíteni, hanem az kötelezettsége. Erre figyelemmel az elsőfokú bíróság jogszabállyal ellentétes megállapítást tett, és megalapozatlanul hivatkozott a kialakult bírói gyakorlatra. A Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja, 2. § 24. pontja, a Hszt. végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet 5. §-a, 2. melléklet I. táblázat 11. pontja alapján a helység1 Rendőrkapitányság munkáltatói jogkört gyakorló vezetőjének lehetősége volt arra, hogy a felperes munkaköri leírásában a beosztáshoz tartozó feladatokon túl a rendőrkapitányság feladatkörébe tartozó olyan feladatokat is rögzítsen, melyek ellátására felperesnek végzettsége, képzettsége van. E körben utalt az elsőfokú bíróság azon megállapításának iratellenességére, miszerint az helység2 Rendőrőrsön külön nyomozói és vizsgálói státuszok vannak rendszeresítve.

[15] A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjára tekintettel a felperesnek a rendes szolgálatteljesítési idején belül ellátott feladatokat a rendőrkapitányság feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatként és külön ellentételezés nélkül kellett ellátnia. A helység1 Rendőrkapitányság Ügyrendje szerinti, a felperes munkaköri leírásában foglalt feladatok ellátása ellentételezéseként megbízási díj nem jár.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a fellebbezésben vitatott két beosztás elhatárolását az elsőfokú bíróság helytállóan, az egységes és kiforrott ítélkezési gyakorlatnak (Kf.III.45.152/2021/4.) megfelelően elvégezte. A nyomozói és vizsgálói feladatok a gyanúsítás közlésével határolhatók el, a két beosztás eltérő jellegét a panaszt elutasító határozat nem tette vitássá. A perben az alperes egyáltalán nem tett különbséget a feladatok között és iratellenesen állította, hogy az elsőfokú bíróság az elhatárolás jogszabályi alapját (BM rendelet 2. melléklet) nem rögzítette. Kiemelte, hogy a helység1 Rendőrkapitányság Ügyrendjének 79. pontja ellentétes az alperesi állásponttal, mert ismert elkövető esetén nem szükséges annak felderítése, mégis az Ügyrend szerint a Vizsgálati Osztály feladatkörébe tartozik felderíteni az elkövetőket. A munkaköri leírással kapcsolatban előadta, hogy a BM rendelet szerinti állománytábla kialakítása az alperes feladata; nem volt akadálya annak, hogy kellő számú nyomozói és vizsgálói beosztást rendszeresítsen az állománytáblában, és a munkaköröket is ekként határolja el. A BM rendelet a helyi szervek esetében is megkülönbözteti a nyomozó és vizsgáló beosztásokat, ekként nincs érdemi jelentősége annak, hogy a felperesi szolgálatteljesítési helyen vizsgálói beosztás nem volt rendszeresítve.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés nem alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. A felülbírálati jogkörét illetően rögzíti, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékét és az arra vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, kizárólag az ítélet jogalapra vonatkozó jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére; döntésének indokaival a másodfokú bíróság – az alábbi kiegészítéssel – egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következőkre mutat rá.

[19] Az alperes fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésként a Kp. 78. § (2) bekezdésének, a 78. § (1) bekezdése alapján irányadó Pp. 279. § (1) bekezdésének, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 346. § (4)-(5) bekezdéseinek sérelmét állította. A fellebbezés alapján a másodfokú bíróság számára a felülbírálat terjedelme a Kp. 79. § (2) bekezdésével és a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésével összefüggésben az elsőfokú bíróság által elvégzett bizonyíték-értékelés és mérlegelés jogszerűségének, tehát megalapozottságának és okszerűségének, valamint az alperes ezzel kapcsolatos érvelésének a vizsgálatára terjedhet ki. Amennyiben a fellebbezés az elsőfokú bíróság által figyelembe vett adatok valóságát és az értékelés, mérlegelés megalapozottságát, okszerűségét nem dönti meg, azaz, ha az elsőfokú bíróság a perben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelte, és a mérlegelése során kirívóan okszerűtlen következtetésre nem jutott, az ítélete ezen megállapításainak felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban nincs lehetőség. A perbeli esetben az érdemi döntés szempontjából szükséges tények, körülmények (a felperes megbízási díjra jogosultságának) vizsgálata vált szükségessé. Az alperes fellebbezésében vitatta a bizonyítékok egybevetését és azok értékelését, álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítás és a beszerzett bizonyítékok a felperesi igényt nem alapozzák meg. Amennyiben a fél számára az indokolás nem meggyőző, az nem a jogi indokolási kötelezettség megsértése körében sérelmezhető, hanem az adott, alkalmazott anyagi, illetve eljárási jogszabályhelyhez kapcsolódóan, annak mikénti értelmezése szempontjából. Az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki [7/2013. (III. 01.) AB határozat]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanakkor a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat]. Az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie, és nem minden egyes részletre. Az ítéltábla ennek tükrében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében adott jogi érvelés az indokolási kötelezettség alkotmányos követelményének megfelelt: abból ellenőrizhető volt a bizonyítékok értékelésének jogszerűsége, a törvényszék a Kp. 78. § (2) bekezdésében, a 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében, valamint a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 346. § (4)-(5) bekezdéseiben foglaltakat nem sértette meg, a jogszabályi rendelkezések hivatkozásával és helyes értelmezésével adta magyarázatát az egyes többletfeladatok ekként való minősítésének.

[20] Az ügy anyagi jogi kérdésére áttérve az ítéltábla rámutat, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának értelmezése során kialakult töretlen bírói gyakorlat szerint (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.III.45.090/2021/4.) a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta (utasíthatta) a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak [a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban]. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a nyomozói beosztásához tartozó feladatok mellett más (vizsgálói) feladatok elvégzésére utasíthassa [Hszt. 101. § (1) bekezdés a) pontja], nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[21] A perbeli jogvita elbírálása szempontjából irreleváns, hogy az alperes milyen szervezeti egységeket létesít, mert annak van jelentősége, hogy a munkáltató csak az állománytáblában rendszeresített beosztás keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni; ez a felperes esetében a főnyomozó, majd a kiemelt főelőadó beosztás volt. Jogkérdés annak megítélése, hogy mely feladatok tartoznak az előbbiek, illetve a vizsgálói beosztás körébe, amely tekintetében az elsőfokú bíróság jogszerűen foglalt állást. A BM rendelet 2. melléklete egymástól külön beosztásként rendszeresítette ezen beosztásokat, tehát a nyomozó hatóság feladatainak ellátására nem egyetlen, hanem több beosztást hozott létre. Következésképpen az alperes iratellenesen állította, hogy az elsőfokú bíróság ne adta volna jogszabályi alapját az elhatárolásnak. Az elsőfokú ítélet indokolásával összefüggő, nyilvánvalóan elírás miatt rögzített hibás ítéleti ténymegállapításnak (lásd [7] bekezdés) a szolgálatteljesítési hely vizsgálói státusza kapcsán érdemi jelentősége nem volt.

[22] A vizsgált beosztásokhoz tartozó munkaköri feladatokat jogszabály vagy a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 23. § (4) bekezdés c) pontja alapján kiadott normatív utasítás (ORFK utasítás) nem részletezi, arról a jogalkotó a büntetőeljárás szabályokban gondoskodott. A Be. 348. § (2) bekezdése alapján a nyomozás felderítésből és vizsgálatból áll, amelyek alapvető rendeltetését a 348. § (3) és (4) bekezdésekben határozza meg; a Be. LX. Fejezete rögzíti a felderítést, míg LXI. Fejezete a vizsgálat külön eljárási szabályait; a Be. 31. § (2) bekezdése értelmében a nyomozó hatóság az előkészítő eljárás és a felderítés során önállóan, a vizsgálat során az ügyészség irányításával jár el. A Be. 866. § (1) bekezdés b) pontja alapján kiadott Nyer. a nyomozásra vonatkozó eljárási szabályok között rendelkezik a nyomozás megindítása, elrendelése (70-75. alcímek), a felderítés (76. alcím) és a vizsgálat (78. alcím) szabályairól. A felderítés és a vizsgálat szakaszai közötti elhatárolást a gyanúsított kihallgatás (77. alcím) eljárási cselekménye jelenti; jogszabályi kivételekkel, amennyiben a gyanúsítás közlése [Nyer. 144. § (1) bekezdése] törvényi feltételei megállnak, az ügyészség által irányított vizsgálatot kell lefolytatni [Nyer. 147. § (3) bekezdés, Be. 390. § (1) bekezdés], ennek hiányában a felderítés szabályai szerint folytatódik az eljárás [Nyer. 146. § (3) bekezdés]. Noha a nyomozás eljárási folyamatában közreműködő nyomozó és vizsgáló munkaköri feladatai között éles határ nem állapítható meg, azonban a vizsgáló és a nyomozó

feladatai egymástól alapvetően elhatárolhatók. A felperes munkaköri leírásában rögzített vizsgálati cselekmények lefolytatása a vizsgálói beosztás, míg a nyomozati cselekmények a nyomozói beosztás részét képezhetik. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak a körülménynek, hogy a nyomozó hatósági feladatokat ellátó alperesnél a BM rendelet 2. melléklete elkülöníti a nyomozó és a vizsgáló beosztást, és helyesen állapította meg, hogy a felperes rendszeresen vizsgálói többletfeladatokat látott el.

[23] A Hszt. 2023. február 1. napjával bekövetkezett módosítása során a jogalkotó a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti jogcímet megtartotta, és – „A szolgálati viszony tartalma” elnevezésű X. Fejezetben meghatározott rendelkezésektől elkülönítetten, „A szolgálati viszony módosítása” elnevezésű VIII. Fejezetben – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy annak megállapítását az újraszabályozott (3) bekezdésben a korábbi szabályokhoz képest szigorúbb feltételekhez kötötte. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az ott megjelölt egyes szolgálati feladatait a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül köteles végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, annak ellentételezésére ne lenne jogosult, mert a bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját, (3) bekezdését és 102. § (1) bekezdés b) pontját együttesen és egymásra tekintettel kell értelmeznie. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése kiüresedne. Ezért a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának csak olyan értelmezése lehet helyes, amely a 71. § (1) bekezdés c) pontja és (3) bekezdése alkalmazásának is teret enged, mert utóbbi rendelkezések – ellenkező kikötés hiányban – elsősorban a hivatásos állomány tagja rendes szolgálatteljesítési idejében [Hszt. 134-137. §-ai] ellátott többletfeladataira vonatkoznak. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díjra jogosultság 2023. február 1. napjától a (3) bekezdésében meghatározott két többletfeltétel teljesítésével, azaz nem eseti jellegű és jelentős többletmunka elvégzése esetén állapítható meg. Ehhez képest a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pont második fordulata az ellentételezés megfizetése alól abban az esetben mentesíti a munkáltatót, ha a szolgálati beosztáshoz nem tartozó, a hivatásos állomány tagja végzettségének, képzettségének megfelelő, a szervezeti egység feladatköréhez tartozó feladatellátás a rendes szolgálatteljesítési időn belül eseti jellegű vagy nem jelentős többletmunka. Így az alperes érvelésével szemben a Hszt. 102. § (1) bekezdése nem minden, a rendes szolgálatteljesítési időn belül történő, a hivatásos állomány tagja beosztásához nem tartozó feladatellátás ellentételezése alól mentesít. A másodfokú bíróság utal arra, hogy a jogalkotó a belügyi ágazatokat érintő törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXVII. törvény – Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (3) bekezdését 2025. január 1. napjától hatályon kívül helyező – 87. §-ához fűzött indokolásában maga is rámutatott a 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megbízási díj megállapításának fenti feltételeire, és a továbbiakban ezen jogcímet nem kívánta hatályban tartani, ami az azt megelőző időszak fennállást erősítette meg.

[24] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság a feltárt tényállás alapján okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a felperes rendszeresen, visszatérően számára jelentős többletmunkát eredményezve, és nem eseti jelleggel a beosztásába nem tartozó többletfeladatokat végzett, amelyek a megbízási díjra való jogosultságát megalapozták. Az

alperes a jogalap körében tévesen hivatkozott a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának sérelmére: a megbízási díjra való jogosultság elsőfokú ítéletben történt megállapítása – az alperes álláspontjával szemben – az irányadó jogszabályi rendelkezések helyes értelmezésén és alkalmazásán alapult.

[25] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[26] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének a megfizetésére, amelynek összegét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdései, 82. § (3) bekezdése, valamint a fellebbezés előterjesztésének időpontja miatt alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontja, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése alapján, a felperes által felszámított összeggel egyezően állapította meg.

[27] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése és 46. § (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket (104.098 forint) a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontjára és 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[28] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[29] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 20.

dr. Antal Regina s.k.	dr. Józsa Ágnes s.k.	dr. Koós Szabolcs s.k.
a tanács elnöke, előadó	bíró	bíró